Side oppebære det Beløb, der indkommer ved den i Henhold til fornævnte allerhøieste Resolution aarligen foretagne Repartition paa de bemeldte Ministerier underlagte Stiftelser, hvilket andrager for Justitsministeriets Vedkommende aarlig 440 Rd. (og for det sidste Aar 740 Rd.) og for Indenrigsministeriet circa 465 Rd. For Kirke- og Underviisningsministeriets Vedkommende afholdes Lønningerne til det ved Revisionen af de omhandlede Stiftelser beskjæftigede Personale derimod af det ved den aarlige Ligning paa Stiftelserne indkommende Beløb. Da imidlertid Repartitionen for hvert Aar først finder Sted, efterat vedkommende Regnskaber ere blevne reviderede og deciderede, har man seet sig nødsaget til at lade de omhandlede Lønninger, der andrage et aarligt Beløb af 1,600 Rd., nemlig 1,200 Rd. til en Revisor og 400 Rd. til Assistance, forskudsviis udrede af Seminariefonden, imod at denne senere har erholdt Dækning ved de indkomne Revisionsgebyrer. Da denne Ordning af Forholdet, hvorefter Seminariefonden i længere Tid maa staae i Forskud for Udgifter, der ikke vedkomme samme, maa ansees lidet ønskelig, er der gjentagne Gange af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet reist Spørgsmaal om, at Statskassen forskudsviis skulde overtage Udredelsen af det vedkommende Revisionspersonales Lønninger imod at erholde Dækning i de Stiftelserne paalignede Gebyrer; men Ministeriet har imidlertid ikke anseet sig bemyndiget til uden Hjemmel fra Lovgivningsmagtens Side at imødekomme den fra Kirke- og Underviisningsministeriet saaledes fremkomne Anmodning.

Efterat denne Sag nu paany er bleven gjort til Gjenstand for Overveielse, er man kommen til det Resultat, at der turde være overveiende Grund til at lade Statskassen overtage den endelige Udredelse af de omhandlede Lønninger, uden derfor at oppebære nogen Refusion af Stiftelserne. Den nu stedfindende Repartition af Revisionsgebyrerne er nemlig paa Grund af de paagjældende Stiftelsers betydelige Antal og tildeels meget ringe aarlige Indtægter meget omstændelig og minutiøs, og den derved foraarsagede Correspondance saa omfattende, at det Udbytte, som ved Ligningen indvindes for Finantserne, kun bliver af ringe Betydning. Man skal i denne Henseende henvise til de som Bilag vedføiede Repartitioner af Revisionsgebyrer for Aaret 1858 for Justits- og Indenrigsministeriets Vedkommende, og for Aaret 1859 for Kirke- og Underviisningsministeriets Vedkommende.

I Henhold til det Anførte maa Ministeriet derfor ansee det rettest, at den omhandlede Repartition af Revisionsgebyrer i Henhold til allerhøieste Resolution af 19de November 1828 for Fremtiden bortfalder, saaledes at Statskassen overtager den endelige Udredelse af Lønningerne til det Personale i Ministerierne, som besørger Revisionen af de omhandlede Regnskaber.